

i Viborg formoder jeg — „er fuldt forsvarligt“. Altsaa „fuldt forsvarligt“! Det vil altsaa sige, at det ærede Medlem tager fuldt Ansvar for den Maade, hvorpaa dette Arbejde i Viborg og Randers er foregaaet. Nu vil jeg først sige, at det er jo en barok Tale at føre, at tale om Aglebeholder i Forbindelse med Statsskoler, og særlig fordi det hverken rammer det, som jeg har fremført, eller det, som et andet æret Medlem, der staar mig nær, har udtalt. Vi vil lige saa skønne Statsbygninger som det ærede Medlem, og derfor synes jeg, man godt kunde lade saadanne Sammenligninger ligge, som ikke har noget med de faktiske Forhold at gøre. Det, som jeg har paataalt, og det, som det ærede Medlem her forsvarer, er en utidig Ødselhed, eller, jeg tør ogsaa godt bruge et stærkere Udtryk, det er letsindig Omgang med Statens Midler. Og til Forsvar for dette fremfører det ærede Medlem, at der er bygget et Garnisonssygehus, som var projekteret til 1 Mill. Kr., og som under Udarbejdelsen steg til et Beløb paa 1 200 000 Kr., og til Dato har dette Statsarbejde kostet 4 747 382 Kr. 75 Ø. — det er regnet meget nøjagtigt ud. Dette bruger det ærede Medlem som en Støtte for det, som er foregaaet i Statsskolerne. Jeg vilde derimod mene, at dette Beløb i høj Grad støtter den Tanke, jeg har fremført om en Nyordning eller en stærkere Kontrol med Byggeforetagender. Men der er egentlig heller kun en Undskyldning for det ærede Medlems Forsvar i denne Sag, og det er, at han kun har et meget overfladisk Kendskab til Spørgsmaalet; og der er heller ingen i dette Ting og heller ingen udenfor, der vil bebrejde det ærede Medlem noget herfor. Hvis det ærede Medlem havde haft det Kendskab til Sagen, som fremgik af hans Udtalelser, synes jeg, det vilde have været rigtigt, om det ærede Medlem i Tide, naar disse store Bevillinger havde været forelagt Finansudvalget, havde reageret. Hvis det ærede Medlem vil gøre mig Følgeskab over til disse 2 Statsskoler, skal jeg paavise, at der kunde have været sparet med stor Lethed 1 Mill. Kr., uden at man rørte ved Bygningernes æstetiske Værdi.

Det ærede Medlem paastod yderligere, at der er nedsat et Byggeudvalg, og at dette Byggeudvalg har samtykket i at nedsætte Udgifterne, men var ikke helt sikker paa, at dette Byggeudvalgs Besparelser ikke vilde komme til at hævne sig senere. Dertil kan jeg sige det ærede Medlem, at dette vil ikke ske. De Besparelser, som det af

den nuværende højtærede Minister nedsatte Udvalg har foretaget, er ikke Besparelser af saadan Beskaffenhed, som ikke er fuldt forsvarlige, og det er ikke Besparelser af saadan Art, at de bagefter vil komme til at give Bagslag. Der er kun een Skade ved det, og det er, at dette Udvalg ikke paa et langt tidligere Tidspunkt var nedsat; for Bygningsarbejdet var allerede saa langt fremskredet, at der ikke var saa meget at spare paa, som der ellers vilde have været. Men det var der jo ikke noget at gøre ved. Dernæst sagde det ærede Medlem, at der er lavet godt Arbejde og smukt Arbejde paa disse Bygninger. Det afhænger jo i høj Grad af, med hvor stor Sagkundskab der ses paa disse Ting. Jeg finder derfor Anledning til at berøre enkelte Ting, som jeg ellers ikke vilde have berørt, og som det egentlig heller ikke er formaalstjenligt at berøre i dette høje Ting, da det snarere hører hjemme i det snævrere Udvalg. Men da det ærede Medlem har fremført dette, er det nødvendigt for mig blot at fremføre nogle enkelte Ting ved disse Skoler som Beviser for, at det, som det ærede Medlem er klar over, er fuldkommen forkert. Snedkerarbejdet ved Skolen i Randers er for at bruge et ikke alt for stærkt Udtryk under al Kritik — under al Kritik! Nu, da Byggeudvalget saa dette Arbejde, gjorde man først Opførelser derover og forlangte en Række Ændringer foretaget, og samtidig mente Udvalget, at man maatte som Garanti for eventuelle senere Reparationer holde 20 pCt. tilbage af Entreprisensummen i Mod sætning til det, som Kontrakten foreskrev, 10 pCt. Jeg var noget i Tvivl, om man kunde gøre dette; den paagældende Entreprenør protesterede, og en Voldgift gav ham Medhold, det vil sige, Byggeudvalget tabte sin Sag; det kunde ikke holde mere tilbage af Mandens Entreprisensum, end der stod i hans Kontrakt. Jeg bad saa Arkitekten om at faa en Beskrivelse, thi hvis denne havde været forsvarligt affattet, maatte man kunne nedlægge Protest og faa en Del af det Arbejde kasseret. Jeg saa saa desværre angaaende dette Arbejde, at der var slettet en Betegnelse i de oprindelige Beskrivelser: „Marvskaaret Træ“ — det er et teknisk Udtryk for Træsортens Kvalitet, det er ensbetydende med, at dette Materiale er blevet af saa ringe Værdi, at det overhovedet ikke tillades i nogen Beboelsesbygning, hvori Staten giver Laan. Jeg var fuldkommen paa det rene med, at der var ikke noget at